

РЕШЕНИЕ

№ 7401

гр. София, 28.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 28.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева и при участието на прокурора Канакчиева, като разгледа дело номер **6056** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 83, ал. 5 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. А. К. от [населено място] срещу отказ рег. № 32671 от 08.05.2013 г. на началника на 04 РУП – СДВР за издаване на разрешение за придобиване на 1 бр. късо огнестрелно оръжие във връзка с подадено заявление вх. № К -333/2013 г.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като издаден при липса на мотиви и при неправилно прилагане на материалния закон. Процесуалният представител на оспорващия адв. А. поддържа съображенията в жалбата и изразява становище, че от събраните по делото доказателства се обосновава необходимостта от самоотбрана по смисъла на чл. 58, ал.1, пр. 2, т. 10 от ЗОБВВПИ. Иска се отмяната на обжалвания отказ на началника на 04 РУП - СДВР и връщане на преписката на административния орган за издаване на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие.

Ответната страна – началникът на 04 РУП – СДВР, представлявана от юрк. П. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за законосъобразност на оспорената заповед.

Административен съд София град, I отделение, IV състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото, намира за установено следното от фактическа страна:

И. А. К. е подал заявление с вх. № К-333 от 11.02.2013 г. до началника на 04 РУП – СДВР за издаване на разрешение за придобиване на 1 бр. късо огнестрелно оръжие. В заявлението е посочено, че оръжието му е необходимо за самоотбрана, както и че лицето е директор и съдружник в три български търговски дружества за търговия с електрическа енергия и течни горива и управление на недвижими имоти, което представлява потенциална опасност за него и семейството му да станат обекти на нападение или отвличане. Към заявлението са приложени: копие на лична карта; копие на легализирана диплома за основно общо образование; медицинско удостоверение № 85442 от 13.09.2012 г.; свидетелство за съдимост на лицето от 10.09.2012 г.; удостоверение № 2081/2012 г. за завършен курс за безопасно боравене с огнестрелно оръжие; декларация по чл. 76, ал. 4, т. 2 от ЗОБВВПИ; 3 бр. удостоверения от Агенцията по вписванията относно дружествата [фирма], [фирма] и [фирма].

До заявителя е изпратено писмо изх. № 23573 от 29.03.2013 г., с което същият е уведомен за започналото административно производство по изготвяне на отказ от издаване на исканото разрешение на основание чл. 58, ал. 1, пр. 2, т. 10 от ЗОБВВПИ (което няма основателна причина – самоотбрана, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение). Даден е 7-дневен срок на лицето да изложи възражения, допълнителни съображения и доказателства.

От И. А. К. е подадено допълнително заявление с вх. № 13881 от 10.04.2013 г., в което е посочено, че се явява съдружник и управляващ в три български и три чуждестранни дружества, подробно описани в заявлението. Лицето поддържа, че като собственик и директор на дружествата лично нарежда и авторизира плащания от банковите сметки на дружества в размери, които достигат до няколко милиона лева. Изразява опасения, че с оглед осъществяваната от него търговска дейност лица с криминални намерения могат да окажат насилствени действия срещу него или членовете на неговото семейство, което налага придобиването на огнестрелно оръжие с цел самоохрана.

Административното производство е приключило с издаването на отказ № 32671 от 08.05.2013 г. на началника на 04 РУП – СДВР, като органът е приел, че липсват данни и доказателства за съществуваща реална и непосредствена заплаха за живота, здравето и имуществото на заявителя и на неговото семейство. Посочено е, че обстоятелството, че лицето е директор и съдружник в търговски дружества, не обосновава наличието на основание за издаване на разрешение за закупуване на късо огнестрелно оръжие.

В рамките на съдебното производство са приети доказателствата, съдържащи се в административната преписка, както и допълнително представени доказателства, подробно описани в допълнително становище от жалбоподателя от 11.10.2013 г., отнасящи се до финансовото състояние на управляваните от него търговски дружества (удостоверения за актуално състояние на [фирма], [фирма], [фирма], „Е. Е.” Л., К. и „Е. Х.” Л., К., „Е. енерджи” Гърция; отчет за приходите и изходите и счетоводен баланс за периода 01.01.-01.08.2013 г. на [фирма], [фирма], [фирма] и „Е. енерджи” Л., К.; 6 бр. нотариални актове за покупко-продажба на недвижими имоти).

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото оспореният отказ е връчен на адресата на 15.05.2013 г., като жалбата до АССГ е постъпила в 04 РУП на 04.06.2013 г. Жалбата е подадена по

пощата с обратна разписка с поставен печат на изпращане 29.05.2013 г. (прил. на л. 166 от делото) и същата е постъпила в 04 РУП на 04.06.2013 г., на която дата е и заведена с № 21069 от 04.06.2013 г. По делото е приложено и копие от пощенски плик (на л.12 от делото) с подател И. А. К. и получател – 04 РУП – СДВР, върху който е поставен печат с дата 29.05.2013 г. Следователно, 14-дневният срок по чл. 149, ал. 1 от АПК за подаване на жалбата до съда е започнал да тече на 16.05.2013 г. и е изтекъл на 29.05.2013 г. Жалбата е подадена на 29.05.2013 г. по пощата чрез административния орган, поради което същата се явява подадена в срок, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила и материалния закон, в установената от закона писмена форма, като същият е съобразен с целта на закона.

Отказът е издаден от материалнокомпетентен орган – от началника на РУП – СДВР по постоянния адрес на заявителя съгласно изискването на чл. 83, ал. 1 от ЗОБВВПИ, който в случая е началникът на 04 РУП - СДВР.

Съдът намира, че оспореният административен акт съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК, като същият е надлежно мотивиран. Отказът е издаден на основание чл. 58, ал. 1, пр. 2, т. 10 от ЗОБВВПИ поради липса на основателна причина – самоотбрана, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Следователно, съответното физическо лице, което иска издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие, трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосноват несъмнено извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Наличието на такава нужда, представляваща основателна причина, е въведена от законодателя като необходима предпоставка, за да се разреши на физическо лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие. В тежест на лицето, подало искане за издаване на разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие, да обоснове (т. е. - да заяви и подкрепи с убедителни доказателства) своята необходимост от осъществяване на дейността. Това законодателно разрешение подкрепя извода за стриктния характер на нормите, регламентиращи режима на носене и употреба на огнестрелно оръжие.

Оттук произтича и законовото изискване към лицето, подало искането, да е доказало необходимостта от издаване на разрешението. В обжалвания отказ е описано съдържанието на подаденото от И. К. заявление за издаване на разрешение за закупуване на късо огнестрелно оръжие и на уточнението, направено с допълнителна молба с вх. № 13881 от 10.04.2013 г. Началникът на 04 РУП - СДВР е обосновал заключението, че липсват достатъчно данни и доказателства за съществуваща заплаха за живота, здравето, имуществото на заявителя и на неговото семейство, налагащи необходимостта от придобиване на огнестрелно оръжие. Нито в заявлението, нито в уточнението към него се излагат конкретни факти, от които да се обоснове извод за наличие на съществуваща, респ. потенциална заплаха за живота на оспорвания и на неговото семейство. Обстоятелството, че заявителят е съдружник и директор в

няколко търговски дружества (регистрирани в Б., в Гърция и в К.), не обосновава възникване на основание за издаване на поисканото разрешение. Съгласно разпоредбата на чл.6, ал. 1 и ал. 2 от ЗОБВВПИ с оглед на предназначението му, субектите, които го използват и техническата му характеристика, огнестрелното оръжие е за служебни или за граждански цели. За служебни цели се използва огнестрелно оръжие, предоставено на юридически лица и на търговци по смисъла на Търговския закон (ТЗ) за охрана на собствеността, защита на живота и здравето на личността, както и за други разрешени дейности. За граждански цели се използва огнестрелно оръжие с определени в ЗОБВВПИ характеристики (чл.5), предоставено на физически и юридически лица и на търговци по смисъла на ТЗ за самоотбрана (самоохрана), ловни, спортни и културни нужди. Следователно, законодателят е установил разлика между носенето на оръжие за самоотбрана и с цел охрана като трудова дейност. Във втората хипотеза разрешението не се издава поради наличие на опасност с източник живота на заявителя, а за нуждите на изпълняваното от него занятие. В този смисъл представените в рамките на съдебното производство доказателства за значителното финансово състояние на управляваните от оспорвания търговски дружества не обосновават нуждата от предоставяне на разрешение за придобиване на късо огнестрелно оръжие на лицето, което се явява техен изпълнителен директор или съдружник. Без значение за спора са ангажираните доказателства – извлечения от интернет относно криминогенната обстановка в страната, тъй като те не се свързват с конкретни твърдения за отправяни заплахи спрямо лицето или членове на неговото семейство.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, обжалваният отказ е издаден от материалнокомпетентен орган, в установената от закона писмена форма, при наличието на фактическо и правно основание, като е съобразен с целта на закона.

С оглед на горното жалбата на И. А. К. се явява неоснователна.

Водим от горното и чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, Административен съд София град, I отделение, IV състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. А. К. от [населено място] срещу отказ рег. № 32671 от 08.05.2013 г. на началника на 04 РУП – СДВР за издаване на разрешение за придобиване на 1 бр. късо огнестрелно оръжие във връзка с подадено заявление вх. № К -333/2013 г.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: